

(177)

طهران - بواسطه جناب امین
جناب میرزا الیاس کاشانی علیه بهاء الله الابهی

هو الله

ای ثابت بر پیمان نامه‌ئی که بجناب امین مرقوم نموده بودی ملاحظه گردید این نامه بنهایت خلوص و خیرخواهی امرالله مرقوم شده بود جناب امین بسیار از شما راضی و نهایت ستایش مینماید از مصائب و بلائی وارد محزون و مغموم مشو در ره عشق پست و بالاهاست جام بلا نصیب اهل وفا و اخوان صفا هذه من سنة ربک فی جمیع القرون و الأعصار تا انقطاع این نفوس مبارکه و جان فشانی عاشقان جمال ذوالجلال در حیز ظهور واضح و مشهود گردد

ملاحظه کن که نفس مقدس مبارک روحی لاحبائه الفداء چه قدر بلایا و رزایا تحمل نمود صهباء بلا از هر جام سرشار نوشید و هدف سهام و سنان اهل بغضا گشت شبی نیارمید و دمی سر بیالین راحت نهاد گهی زیر زنجیر بود و گهی مبتلا بدست تطاول هر یزید پلید گهی سرگون عراق بود و گهی منفی ممالک بلغار و عاقبت بیست و پنج سال مسجون قلعه عکا پس باید احبای الهی نهایت شکرانه بدرگاه خداوند یگانه نمایند که تاسی بجمال مبارک نمودند و از جام بلا بهره و نصیب بردند از اطوار بعضی نفوس دل‌گیر مباش محتسب حقیقی در کار است جمیع اینها بگذرد و افق حقیقت از هر ابری صاف و مبرا گردد اگر کسی قصوری نماید ظلم بر نفس خویش نموده عاقبت نادم و پشیمان گردد وعلیک البهاء الابهی

(عبدالبهاء عباس)